

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Advokatfirmaet Haavind AS
Advokat Guttorm Jakobsen
Postboks 359 Sentrum
0101 Oslo

Deres ref
1139237/1

Vår ref
4 ✓
200901212-/VVI

Dato
19 OKT 2009

Hias IKS – beregning av tilknytningsavgift etter vann- og avløpsregelverket

Miljøverndepartementet viser til brev av 25. mars 2009 med spørsmål om tolkningen av bestemmelser om kommunale tilknytningsgebyr for vann og avløp i forurensningsforskriften kapittel 16.

Plikten til å betale tilknytningsgebyr for vann og avløp følger av forurensningsforskriften § 16-3. Utgangspunktet er at de samme gebrysatsene skal gjelde for alle eiendommer i kommunen. I § 16-5 åpnes det imidlertid for å differensiere gebyrene på visse vilkår. Bestemmelsen må etter departementets vurdering anses for å være uttømmende.

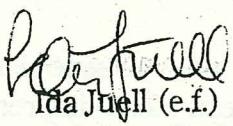
Paragraf 16-5 annet ledd gir anledning til å fastsette ulike gebrysatser for tilknytningsgebyr dersom ”et vann- eller avløpsanlegg eller større enhet av dette medfører vesentlig høyere eller lavere kostnader enn de øvrige”. I følge kommentarene til bestemmelsen kan det kun fastsettes lavere gebrysatser dersom kostnadene med å forsyne forbrukerne med vann i et vannforsyningssområde er mindre kostbart enn i et annet vannforsyningssområde i kommunen. Dette tilsier at det er reduserte kostnader som følge av lavere *driftskostnader* som kan gi grunnlag for reduksjon i gebyret. Etter departementets vurdering gir bestemmelsen ikke en *generell* adgang til å kreve inn lavere tilknytningsgebyrer for landbruks- og industribygg. Adgangen til differensiering beror på om det er tale om et forsyningssområde som medfører ”vesentlig” høyere eller lavere kostnader å betjene enn andre i kommunen. Departementet vil bemerke at ordet ”vesentlig” peker på en nokså høy terskel for differensiering, men den nærmere anvendelse av ”vesentlig”-kriteriet må avgjøres av kommunen i det enkelte tilfelle.

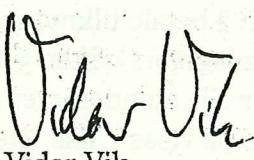
Forurensningsforskriften § 16-5 tredje ledd gir anledning til differensiering "der det er ulike kostnader forbundet med betjening av ulike boligkategorier". Formuleringen "boligkategorier" tilsier at landbruks- og industribygg faller utenfor anvendelsesområdet. Av kommentarene til bestemmelsen fremgår at det for eksempel kan fastsettes lavere gebrysatser for blokkleiligheter på bakgrunn av at kostnadene med ledningsnett er lavere pr. boenhet for disse boligkategoriene enn for mer spredte boligheter. Etter departementets vurdering er det ikke grunnlag for å anvende bestemmelsen analogisk på landbruks- og industribygg. Hensynet bak bestemmelsen slår etter departementets oppfatning ikke til der begrunnelsen for ønsket om et lavere gebyr er at en eiendom har lavere vannforbruk.

Innenfor de generelle rammer som fremgår av forurensningsforskriften og kommentarene til forskriften, må den enkelte kommune selv fastsette sine lokale systemer. Miljøverndepartementet har ingen ytterligere kommentarer til de spørsmålene som reises i brevet av 25. mars 2009.

Kommentarene til forurensningsforskriftens bestemmelser om vann- og avløpsgebyrer ble utarbeidet til den nå opphevete forskriften om kommunale vass- og kloakkavgifter, som var forløperen til forurensningsforskriften kapittel 16. Kommentarene er tilgjengelige på www.sft.no/regelverk.

Med hilsen

Ida Juell (e.f.)
avdelingsdirektør

Vidar Vik
førstekonsulent

Kopi:

- Statens forurensningstilsyn
- Hias IKS v/Terje Wikstrøm, Vangsvegen 143, 2317 Hamar